

саніе е доволно за спасеніе-то на человекци-те; отфърлаше и соборы-те, и отцы-те, и преданіята, и дрѣгы, кои-то сѣ вѣнь отъ свато-то писмо. Юще дѣмаше, че сѣ соекѣрїе: постѣ, исповѣдъ-тѣ и неженство-то на свашченици-те и монаси-те, и самый-атъ монашескїй чинъ; и за пѣры изнамѣренный-атъ способъ, ушъ за оставленіе грѣховъ, кѣто: помань, лїтѣргїи-те и дрѣгы. Говореше че само въ Хрїста вѣрѣванѣ, и кѣмъ него надежда, и ученіе-то на свато-то писмо сѣ за Хрїстіяны-те доволни за спасеніе. Обнови и за праточескїй-атъ грѣхъ и за тайнство-то на причастїе-то, и за самовластїе-то. А за брак-атъ говореше, че както ми сѣ не дади на власть-та да не сѣмъ мѣжъ, така не е въ власть-тѣ ми, да нѣмамъ женѣ; зато кѣто отфърли монашескїй-атъ чинъ, прїе за женѣ нѣкожъ монахинѣ бкатеринѣ. И понеже Фїліппъ Ландграфъ бсскїй искаше, при живѣ женѣ, да земи дрѣгѣ, Лѣтиръ събра соборъ въ Виттембергъ, и мѣ дади дозволенїе, да има двѣ жены заодно. А папа Леонъ І. го исклучи отъ сообщенїе-то, на хїладо и петстотань и двадесато лѣто по Хрїста; па и Париски-те Богослови го усѣдиха; но партаа-та мѣ растеше сѣкой день. Ученїе-то Лѣтерово сѣ наименѣва преобразѣванїе, а послѣдѣватели-те мѣ преобразѣваницы.

Глава 126.

За ересы-те на Улдерїха Зѣгла.

Улдерїха бкетанинъ, учитель Богословскїй